

40dagentijd 2020 VALLEN & OPSTAAN

Waar kniel je voor

DATUM	29 maart 2020 5 ^e zondag 40dagentijd
VOORGANGER	Hans Schoorlemmer
EERSTE LEZING	1 Kon. 11, 4 - 13
EVANGELIE	Matteüs (20, 17-28)

Overweging

Salomo, we kennen hem als de koning die vermaard is om zijn wijsheid, het Salomons oordeel. Salomo is ook de koning, die de tempel van Jeruzalem bouwen mocht. Onder zijn regiem werd Israël een grootmacht in de regio. Wat ooit een zwervend volk in de woestijn was, kon met de grote jongens mee. Maar op zijn oude dag valt Salomo. Hij bezwijkt voor de verleidingen van de macht. Hij bemint vele buitenlandse vrouwen. at is in die tijd niet het ergste - ook David had meerdere vrouwen - , maar Salomo valt ook voor hun goden: Astarte, Milkom, Kemos en Moloch. Goden die staan genot, vruchtbaarheid, luxe, militaire macht . Een charismatische leider bezwijkt...Een oud verhaal?...Juist grote geliefde leiders staan aan verleidingen bloot... Misschien zijn we wel geneigd hen te vergeven te vergeven. Kennedy, Clinton.. Hoe dubbel...

We gaan naar het evangelie, waar een moeder voor Jezus voeten valt, knielt. Ze vraagt voor Johannes en Jacobus, de latere leiders van de jonge kerk, háár zonen: "Beloof me dat deze twee zonen naast u in uw Koninkrijk mogen zitten, de een rechts van u, de ander links" Een mooi plek in het hemelse pluche... Hoe kun je Jezus zoiets vragen? Net als Hij bezig is ze voor te bereiden op de weg die Hij gaat. Dat hij naar Jeruzalem zal gaan, naar het kerkelijke en politieke centrum en dat het daar zal uitlopen op een confrontatie. Jezus weet: zijn staan voor Gods onvoorwaardelijke liefde, voor wat kleine mensen rechtop doet staan, wordt verworpen; hij zal een kruis dragen... de Barmhartige zal Hem niet vergeefs laat sterven, maar eerst.... Het is alsof de moeder alleen die laatste woorden heeft gehoord. Ze al alleluja, is al in hemel, wil van het kruis niet weten...Het lijkt zo absurd, zo naiëf.

Maar... veroordelen we haar niet te snel ...? Is dat niet ook mijn verlangen, dat ik, maar vooral ook de mijnen goed terecht komen, voor vallen gespaard blijven. Dat ze slagen en op goede posities terecht komen. Dat je maar geen lozer worden... "Ërg hè voor die ouders dat zo'n kind hebben". Haar vraag om een mooie plek voor haar zonen...is een oervraag van ouders. Misschien wil ik niet eens weten dat ik op haar lijk...

Jezus' antwoord: Jullie weten niet wat je vraagt. Kunnen jullie – Jezus richt zich nu meteen tot al zijn volgelingen - de beker drinken, die ik drink? “Ja, dat kunnen we!” is het antwoord. Weten ze wat ze zeggen? Of geven ze dit antwoord omdat menen dat de meester dit graag wil horen? Jezus neemt ze serieus en bevestigt hun antwoord: “Jullie zullen uit mijn beker drinken, maar een hemel, highway to heaven kan ik niet beloven. Hoe bijzonder die woorden, jullie zullen de beker drinken, die ik drink!? Drinken we uit de beker, die Hij drinkt?

Is het niet zo dat veel van ons, misschien wel iedereen uit de beker van lijden en beproevingsdrinkt, heeft elk huis, ieder mens zijn kruis. Wat is jouw kruis, wat is jouw beker? Voor de meesten van ons heeft die beker te maken met dingen, die je niet makkelijk deelt, die je zelf niet eens wil weten ...Ik loop er om mijn kruis heen, schop er tegen aan, schaam me ervoor...maar hoe goed kan het zijn, om dat die beker, die er nu eenmaal is aan te nemen en te drinken... te buigen, te knielen en nederig op nemen, wat op je weg is gekomen...

Toen we in ons predikersoverleg deze lezingen voor de 40dagentijd kozen wisten we nog niet van de coronakrisis, de beker die voor een aantal mensen heel dichtbij is...we horen over naar adem happende mensen vertellen, doodsbenuwd, geen houding goed...en over artsen, verplegend personeel...Ze knielen, zijn dienaren die hun dienstwerk doen... Ook wij samen. We merken dat we kwetsbaar zijn, dat er een grens aan vanzelfsprekende welvaart en consumptie, ...meebuigen, knielen, deze beker drinken...Dat is onze weg...hoopvol, vertrouwend...niet wetend wanneer we op zullen staan en voluit leven...

En in deze zelfde weken krijgen we te horen, dat onze bloeiende dominicaanse geloofsgemeenschap in Zwolle op bescheidener voet moet gaan leven. We gaan huren...We waren en zijn zo trots op onze mooie vieringen, op het goede kerkbezoek, op ons mooie kerkgebouw. Zoveel mensen die zich hier thuis weten en gekend... We krijgen een beker te drinken, dat we die samen drinken, meebuigen met wat we niet kunnen terugbuigen, samen deze weg gaan, elkaar vasthouden en ons vertrouwen dat het Pasen wordt.